

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/75/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7810202347
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2011:7810202347.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Slovenská republika - Ozbromené sily SR, zastúpené Ministerstvom obrany SR, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova 8, IČO: 30 84 55 72, proti žalovanému C. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. Č.. XXX, práv. zast. JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova č. 4, o zaplatenie 754,15 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** v celom rozsahu.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť trovy konania žalovanému vo výške 280,05 Eur, na účet právneho zástupcu žalovaného, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 754,15 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania, za čas od 12.11.2009.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému, ktorý bol profesionálnym vojakom Ozbromených síl SR, poskytoval príspevok na bývanie v období od 01.07.2007 do 31.08.2008 v celkovej sume 90.060,- Sk. V mesiaci september 2008 obdržal veliteľ Vojenského útvaru 8024 Rožňava právoplatný rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 2T/2/2008 - 200 zo dňa 03.04.2008, na základe ktorého bol žalovaný uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp.zn. 5To/18/2008 - 223 zo dňa 12.08.2008. V decembri 2008 obdržal veliteľ Vojenského útvaru 8024 Rožňava listom č. VePS - 253-37/2008 zo dňa 19.12.2008, zoznam profesionálnych vojakov, voči ktorým bolo v období od 01. septembra 2005 do 30. novembra 2008 začaté trestné stíhanie, prípadne boli vzatí do väzby. Zo zoznamu vyplynulo, že voči žalovanému bolo vznesené obvinenie zo dňa 08. júla 2007. S poukazom na túto skutočnosť žalovanému zanikol nárok na výplatu príspevku na bývanie od 08. júla 2007, v zmysle ust. § 172 ods. 2 písm. b.) Zákona č. 346/2005 Z. z. v znení účinnom od 01. júla 2007. S poukazom na ust. § 191 ods. 1 uvedeného zákona, sa na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri vykonávaní štátnej služby primerane použijú ustanovenia Zákonníka práce. Žalobca žiadal žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 222 ods. 1 Zákonníka práce. Žalovaný veliteľovi Vojenského útvaru 8024, ani služobnému úradu neoznámil, že bolo proti nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie. Na základe týchto skutočností žalobca vykonal žalovanému zrážku preplatku na príspevku na bývanie vo výplate služobného platu, za mesiac september 2008 vo výške 32.700,- Sk. Zostatok preplatku predstavoval sumu 55.910,- Sk, v prepočte 1855,87 Eur. Vo výplate služobného platu za mesiac apríl 2009 mala byť vyplatená žalovanému náhrada za nevyužitú výstrojovú body a za ošetrovanie a údržbu služobných odevov. Z tejto náhrady mu žalobca vykonal zrážku na preplatku vo

výške 998,72 Eur. V dňoch 21. 04.2009 a 21.05.2009 žalovaný uhradil bankovým prevodom dve splátky preplatku, každú po 51,50 Eur. Konečný zostatok preplatku na príspevku na bývanie predstavoval sumu 754,15 Eur. Ďalšie splátky neuhradil, na výzvu žalobcu reagoval takým spôsobom, že splnomocnil na zastupovanie v tejto veci právneho zástupcu.

Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 15Ro/68/2010 - 26 zo dňa 29.03.2010. Proti uvedenému platobnému rozkazu oneskorene podal žalovaný odpor a súčasne požiadal o odpustenie zmeškanej lehoty z dôvodov, že v čase doručovania platobného rozkazu sa zdržiaval mimo miesta bydliska. O odpore sa dozvedel až dodatočne, platobný rozkaz nepreberal, prevzal ho niekto z jeho príbuzných. Súd uznesením sp. zn. 12C/75/2010 - 48 zo dňa 10.02.2011 odpustil žalovanému zmeškanú lehotu na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 17.02.2011. Žalovaný odôvodnil odpor tým, že nárok považuje v celom rozsahu za nedôvodný. Poukázal na to, že uplatnený nárok je prekludovaný v zmysle ust. § 172 ods. 9 Zákona č. 346/2005 Z. z.. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že nárok na vrátenie príspevku na bývanie vyplateného neoprávnené alebo vrátenie jeho časti, zaniká uplynutím jedného roka odo dňa, keď služobný úrad túto skutočnosť zistil. Z podanej žaloby je evidentné, že služobný úrad zistil skutočnosti podstatné pre vrátenie príspevku najneskôr v decembri 2008 a žaloba bola podaná v marci 2010. Z toho vyplýva, že lehota na uplatnenie nároku uplynula v decembri 2009, v dôsledku čoho nárok žalobcu zanikol. K preklúzii prihlíada súd z úradnej moci.

Žalobca sa vyjadril písomne k podanému odporu, nestotožnil sa s názorom žalovaného, poukázal na to, že žalovaný sa účelovo odvoláva len na časť zákonného znenia ust. § 172 ods. 9 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov. Trval na tom, že jednoročná prekluzívna lehota sa nevzťahuje na všetky prípady neoprávneného poberania príspevku, ale aj na tie prípady, keď profesionálny vojak spôsobil, že mu služobný úrad vyplácal príspevok na bývanie neoprávnené. V tomto prípade žalovaný nespôsobil, že mu služobný úrad vyplácal neoprávnené, pretože žalovaný nemal zákonom oznámiť začatie trestného stíhania veliteľovi, prípadne vedúcemu služobného úradu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, pripojenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca v celom rozsahu zotrval na žalobe a na písomnom vyjadrení k podanému odporu. Trval na tom, že v danom prípade sa nejedná o preklúziu práva žalobcu, tzn., že nárok žalobcu je zachovaný.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, pretože v danom prípade ide o preklúziu nároku žalobcu. Poukázal na obsah žaloby, kde sa konštatovalo, že v septembri 2008 obdržal veliteľ útvaru právoplatný rozsudok, na základe ktorého bol žalovaný uznaný vinným. Jednoročná prekluzívna lehota je daná, pretože žalovaný je toho názoru, že žalovaný svojim trestným stíhaním spôsobil vznik dôvodu, pre ktorý bolo potrebné vrátiť príspevok na bývanie. Odhliadnuc od toho, čo uviedol žalobca v písomnom vyjadrení a v žalobe, žalobca sa dozvedel o tom, že začalo trestné stíhanie voči žalovanému skôr, pretože po vznesení obvinenia bolo pre účely trestného konania potrebné služobné hodnotenie, čo je súčasťou trestného spisu, a bola poskytnutá aj záruka pracovného kolektívu. Žalovaný poukázal aj na znenie výzvy na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 07.12.2009, ktorá mu bola doručená, pričom práve z tejto výzvy vyplynulo, že okrem iných, povinnosťou profesionálneho vojaka je oznámiť vznesenie obvinenia o spáchaní trestného činu svojmu veliteľovi a ten potom musí zastaviť vyplácanie príspevku na bývanie. Táto povinnosť patrí medzi základné povinnosti vyplývajúce z ust. § 112 ods. 1 písm. o.) Zákona č. 346/2005 Z. z.. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca sa dozvedel o odsúdení žalovaného najneskôr v septembri 2008, v prípade, že by nebola akceptovaná jednoročná prekluzívna lehota, žalovaný poukázal na to, že uplynula aj premičacia lehota, ktorá je v prípade bezdôvodného obohatenia dvojročná, pretože veliteľ útvaru sa dozvedel o vznesení trestného obvinenia po jeho začatí, nakoľko veliteľ útvaru bol povinný vypracovať hodnotenie na žalovaného a pracovný kolektív poskytol aj záruku. Žalovaný uviedol, že potom, čo došlo k incidentu, 07. júla 2007, ho zobrali ráno policajti a začali voči nemu trestné stíhanie. V tento deň volali policajti veliteľovi útvaru a teda v čase, keď sa žalovaný na druhý deň dostavil do útvaru, už boli informovaní v útvaru o tom, čo sa stalo. Príspevok na bývanie bol mu riadne vyplácaný naďalej, predpokladal, že je to zrejme v poriadku, keďže veliteľ nedal pokyn na zastavenie vyplácania. Uviedol,

že odsúdený bol v Prešove v marci 2008, na základe podaného odvolania rozhodol Vyšší vojenský súd v Trenčíne, v auguste 2008. Po rozhodnutí v septembri 2008 žalovaný nastúpil na cvičenie na Lešť, až po návrate z cvičenia zistil, že mu nebola vyplatená žiadna odmena s odôvodnením, že nemá nárok na príspevok na bývanie, keďže bol trestne stíhaný. Bol informovaný, že musí náklady zaplatiť s tým, že prvá časť príspevku mu bola zrazená z výplaty v roku 2008, v októbri 2008 ho už prepustili zo služby. Požiadal o možnosť úhrady v splátkach. V roku 2009 mu opätovne nevyplatili náhradu za usporené body na ošatenie, na ktoré mal nárok, pri ukončení profesionálnej služby. V tomto období sa informoval o ďalšom postupe u advokáta, a na základe jeho poučenia následne už nevykonával žiadnu zo splátok, práve z dôvodov, že nárok žalobcu zanikol. Čo sa týka záruky pracovného kolektívu, túto predkladal až do odvolacieho konania, avšak nebola akceptovaná. Služobné hodnotenie podpisoval veliteľ útvaru a uvedené hodnotenie predkladal žalovaný už na súd prvého stupňa do Prešova a tiež prokurátorovi do Prešova.

Žalobca nenavrhol ďalšie doplnenie dokazovania ani pripojenie trestného spisu, pretože akceptoval skutočnosť, že veliteľ útvaru bol informovaný o začatí trestného stíhania skôr ako žalobca a je nepochybné, že služobné hodnotenie muselo byť vypracované a doručené do trestného spisu na prvostupňový súd, na Okresný súd v Prešove, v období po začatí trestného stíhania do rozhodnutia.

Z pripojeného mzdového listu žalovaného za rok 2007 a 2008 súd zistil, že žalovanému mu bol vyplatený príspevok na bývanie v mesiacoch júl až december 2007 v sume 6.290,- Sk mesačne a v roku 2008 mu bol vyplatený príspevok na bývanie v mesiacoch január až august 2008 v sume 6.540,- Sk mesačne. Zo mzdového listu za rok 2008 vyplynulo, že v septembri 2008 mu bola v súvislosti s príspevkom na bývanie vyplatená jednorazová suma 32.700,- Sk.

Z pripojeného rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 2T/2/2008 - 200 zo dňa 03.04.2008, právoplatného dňom 12.08.2008, bolo zistené, že žalovaný bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a.). Trestného zákona. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplývali okrem iných právnych skutočností, že na základe predloženého služobného hodnotenia žalovaný dosahoval dobré výsledky, bol v priebehu výcvikového roku dvakrát odmenený bez trestov. Uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp. zn. 5To/18/2008 - 223 zo dňa 12. augusta 2008, bolo odvolanie prokurátora proti rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 2T/2/2008 v trestnej veci obžalovaného zamietnuté.

Z ďalších pripojených listinných dôkazov vyplynulo, že Veliteľstvo pozemných síl, Ozbrojených síl SR, písomne zaslalo dňa 19.12.2008 veliteľovi Vojenského útvaru 8024 zoznam profesionálnych vojakov, voči ktorým bolo v období od 01.09.2005 do 30.11.2008 začaté trestné stíhanie, alebo boli vzatí do väzby. Zo zoznamu, ktorý tvoril prílohu, bolo zistené, že v zozname bol uvedený žalovaný. Vznesené obvinenie voči žalovanému bolo dňa 08.07.2009 a ukončené prípravné konanie bolo dňa 29.01.2008.

Žalovaný bol vyzvaný na vrátenie príspevku na bývanie písomne zo dňa 03. 03.2009 Ministerstvom obrany SR, Úradom finančného zabezpečenia Prešov. Z uvedenej špecifikácie bolo zistené, že výška vyplateného príspevku v období od 01.07.2007 do 31.08.2008 predstavovala sumu 90.060,- Sk. Z dôvodu, že menovaný neoznámil vznesenie obvinenia od júla 2007 vojenskému útvaru, spôsobil preplatok výplaty za uvedené obdobia, tzn. od 08. júla 2007 vo výške 88.610,- Sk. Časť uvedenej sumy bola zaplatená formou zrážky preplatku zo služobného platu za september 2008 vo výške 32.700,- Sk a tiež zrážkou preplatku z náhrady, ktorá patrila žalovanému v súvislosti s nevyužitými výstrojovými bodmi a náhradou za ošetrovanie a údržbu služobných odevov vo výške 998,72 Eur. Žalovaný uhradil časť preplatku dvomi splátkami vo výške po 51,50 Eur, v dňoch 21.04.2009 a 21.05.2009. Ďalšie splátky neuhradil. Vykonanie zrážky v mesiaci apríl 2009 vyplynulo aj z pripojeného mzdového listu pre rok 2009. Zaplatenie splátok žalovaným vo výške 51,50 Eur vyplynulo z výpisu účtu Štátnej pokladnice v mesiacoch apríl a máj 2009.

Podľa ust. § 172 ods. 2 písm. b.) Zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov (účinného v čase zániku nároku na vyplácanie príspevku), nárok na výplatu príspevku na bývanie zaniká profesionálnemu vojakovi v dočasnej štátnej službe, odo dňa vzatia do väzby na základe rozhodnutia súdu alebo odo dňa začatia trestného stíhania.

Podľa ust. § 172 ods. 9 uvedeného zákona, ak profesionálny vojak v dočasnej štátnej službe spôsobil, že služobný úrad mu príspevok na bývanie vyplatil neoprávnene, je povinný príspevok na bývanie alebo jeho časť vrátiť. Nárok na vrátenie príspevku na bývanie vyplateného neoprávnene alebo na vrátenie jeho časti zaniká uplynutím jedného roka odo dňa, keď služobný úrad túto skutočnosť zistil, najneskôr uplynutím troch rokov odo dňa poslednej neoprávnenej výplaty príspevku na bývanie.

Podľa ust. § 119 ods. 1 písm. o.) uvedeného zákona, profesionálny vojak je povinný oznámiť bezodkladne veliteľovi rozhodnutia zakladajúce stratu svojej bezúhonnosti.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný bol profesionálnym vojakom Ozbrojených síl SR v období, za ktoré si uplatnil žalobca nárok na vrátenie preplatku príspevku na bývanie, tzn. v období od 01. júla 2007 do októbra 2008, kedy bol ukončený jeho služobný pomer. Celkovo bol žalovanému vyplatený príspevok, za obdobie od 01. júla 2007 do 31. augusta 2008 vo výške 99.060,- Sk. Vzhľadom k tomu, že proti žalovanému bolo vznesené obvinenie dňom 08. júla 2007, bola upravená výška požadovaného preplatku na sumu 88.610,- Sk. Z uvedenej sumy žalovaný uhradil formou zrážky zo služobného platu v septembri 2008 sumu 32.700,- Sk, v apríli 2009 zrážkou z náhrad, ktoré patrili žalovanému v súvislosti s nevyčerpanými výstrojovými bodmi a s náhradou za ošetrovanie a údržbu služobného odevu, sumu 998,72 Eur. Okrem uvedenej sumy dobrovoľne žalovaný zaplatil časť preplatku v splátkach vo výške po 51,50 Eur, dňa 21.04.2009 a dňa 21.05.2009, čo bolo preukázané pripojenými mzdovými listami za obdobie rokov 2008 a 2009 a pripojeným výpisom z účtu Štátnej pokladnice. Konečný zostatok preplatku na príspevku na bývanie ostal po odpočítaní vykonaných úhradu vo výške 754,15 Eur.

V súlade s ust. § 119 ods. 1 písm. o.), § 172 ods. 2 písm. b.), § 172 ods. 8 a ods. 9 Zákona č. 346/2005 Z.z. je nepochybné, že nárok na príspevok na bývanie zaniká profesionálnemu vojakovi v dočasnej štátnej službe, odo dňa vzatia do väzby na základe rozhodnutia súdu alebo odo dňa začatia trestného stíhania. V prípade žalovaného bolo začaté trestné stíhanie dňom 08. júla 2007, čo vyplynulo z výpovede účastníkov konania, ale aj z pripojených listinných dôkazov - zo zoznamu profesionálnych vojakov, voči ktorým bolo začaté trestné stíhanie zo dňa 19.12.2008, z rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov 2T/2/2008 - 200 zo dňa 03.04.2008, v spojení s uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín 5To/18/2008 - 223 zo dňa 12.08.2008.

V zmysle citovaného ust. § 119 ods. 1 písm. o.) Zákona č. 346/2005 Z.z., bolo povinnosťou žalovaného oznámiť bezodkladne veliteľovi útvaru začatie trestného stíhania, pretože sa jednalo v každom prípade o rozhodnutie zakladajúce možnú stratu bezúhonnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný si aj splnil túto povinnosť a veliteľovi Vojenského útvaru 8024 v Rožňave oznámil začatie trestného stíhania. Aj za predpokladu, že by si uvedenú povinnosť nesplnil, veliteľ útvaru sa bez akýchkoľvek pochybností dozvedel o začatí trestného stíhania najneskôr v čase, kedy vypracoval služobné hodnotenie na žalovaného, pre účely trestného konania. O vine a treste rozhodol Vojenský súd prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 03.04.2008, pričom prípravné konanie vo veci žalovaného bolo ukončené dňom 29.01.2008. To znamená, že v období od 08. júla 2007 do 29. januára 2008 sa veliteľ útvaru bez akýchkoľvek pochybností dozvedel o začatí trestného stíhania žalovaného. Bolo teda povinnosťou veliteľa útvaru zabezpečiť zastavenie vyplácania príspevku v súlade s ust. § 172 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z., v súvislosti so začatím trestného stíhania. Preukázateľne sa tak nestalo, pretože vyplácanie príspevku na bývanie bolo zastavené až od mesiaca september 2008, čo vyplynulo z pripojeného mzdového listu.

Na plynutie lehoty na uplatnenie nároku na vrátenie príspevku na bývanie súd aplikoval ustanovenie § 172 ods. 9 Zákona č. 346/2005 Z.z., účinného v čase, kedy vznikla povinnosť zastaviť vyplácanie

príspevku na bývanie. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že zákon stanovil prepadnú, jednoročnú lehotu, na vrátenie príspevku na bývanie, s počiatkom plynutia od obdobia, kedy služobný úrad zistil, že príspevok bol vyplácaný neoprávnene. Žaloba sa dozvedel o týchto skutočnostiach prostredníctvom veliteľa útvaru rozhodne v období od 08.07.2007 do 29.01.2008. Ide o obdobie, odkedy bolo vznesené obvinenie do ukončenia prípravného konania.

Lehota vyplývajúca z ust. § 172 ods. 9 Zákona č. 346/2005 Z.z., je lehotou prepadnou (prekluzívnou), v zmysle ust. § 583 Občianskeho zákonníka (ďalej "OZ"). S prepadnou lehotou je spojený zánik neuplatneného práva, v čase stanovenom v zákone. Na uplynutie prepadnej lehoty súd prihliada aj bez návrhu.

V súlade s ust. § 583 OZ a ust. § 172 ods. 9 Zákona č. 346/2005 Z.z., súd posudzoval plynutie prekluzívnej jednoročnej lehoty v konkrétnom prípade a dospel k záveru, že žalobca mal potrebné poznatky o začatí trestného stíhania. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tieto poznatky získal najneskôr do skončenia prípravného konania, tzn. ku dňu 29.01.2008, do ktorého obdobia bolo vypracované služobné hodnotenie žalovaného pre účely trestného konania. Z toho vyplýva, že jednoročná prekluzívna lehota na uplatnenie nároku uplynula dňom 29.01.2009. Aj za predpokladu, že by súd akceptoval skutočnosť, že sa žalobca dozvedel o dôvodoch pre zánik nároku na vyplácanie príspevku na bývanie, až po doručení právoplatného rozsudku Vojenského obvodového súdu v Prešove, v septembri 2008, lehota na uplatnenie nároku by uplynula najneskôr v septembri 2009. Žaloba bola podaná dňa 24.03.2010.

Zhodnotením dokazovania súd dospel k záveru, že došlo k zániku práva, v dôsledku uplynutia jednoročnej prekluzívnej lehoty, preto súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Úspech v konaní mal žalovaný, z toho dôvodu mu súd priznal náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia.

Žalovaný si uplatnil náhradu v celkovej sume 352,44 Eur, a to za 5 úkonov právnej pomoci (príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 30.04.2010, podanie odporu zo dňa 30.04.2010, podanie oznámenia na výzvu súdu zo dňa 26.08.2010, podanie stanoviska zo dňa 17.02.2011 a účasť na pojednávaní dňa 14.03.2011). Ku každému úkonu si uplatnil režijný paušál v rozsahu 3 úkonov po 7,21 Eur vykonané v roku 2010 a 2 úkony po 7,41 Eur za rok 2011, v hodnote 36,45 Eur. K uvedeným úkonom si pripočítal žalovaný DPH vo výške 20 % zo sumy 293,70 Eur.

Súd priznal žalovanému náhradu trov za 4 úkony právnej pomoci, nepriznal tarifnú odmenu za úkon - podanie stanoviska zo dňa 17.02.2011, pretože z obsahu uvedeného stanoviska vyplývajú totožné argumentačné skutočnosti, ako z obsahu podaného odporu proti platobnému rozkazu, za ktorú súd priznal tarifnú odmenu. Hodnota úkonu predstavuje, v zmysle ust. § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z., sumu 51,45 Eur, za 4 úkony sumu 205,80 Eur. K uvedeným úkonom súd priznal režijný paušál, v zmysle ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, a to 3 úkony za rok 2010 v sume 7,21 Eur a 1 úkon za rok 2011 v sume 7,41 Eur, spolu 29,04 Eur. V zmysle ust. § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky, súd zvýšil odmenu a režijný paušál o DPH, pretože právny zástupca žalovaného preukázal, že je platiteľom DPH. Za rok 2010 súd priznal DPH vo výške 19 %, za úkony vykonané v danom roku, vo výške 33,44 Eur (z hodnoty odmeny a režijného paušálu 175,98 Eur). Za úkony v roku 2011, súd priznal DPH vo výške 20 %, vo výške 11,77 Eur (z hodnoty odmeny a režijného paušálu 58,86 Eur).

Súd priznal žalovanému celkovú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 280,05 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.